

Comparative Dramaturgy & Performance Research (CPDR) er et samarbeidsprosjekt mellom Goethe-Universität Frankfurt, Université Libre Bruxelles, Université Paris X Nanterre, Uniarts Helsinki og Kunsthøgskolen i Oslo. Partnerne har etablert et felles program om dramaturgistudier, der studenter utveksles bilateralt mellom partnerinstitusjonene og tildeles en dobbelt mastergrad fra de av partnerinstitusjonene de har studert ved, innen rammen av prosjektet. Eksempelvis vil en student som er tatt opp på Kunsthøgskolen i Oslo kunne oppholde seg i to semestre ved Université Paris X Nanterre, og tildeles mastergrad fra begge institusjoner. Det samme gjelder omvendt, en student fra Goethe-Universität Frankfurt vil kunne tilbringe to semestre ved Kunsthøgskolen i Oslo og tildeles en grad fra begge institusjoner. Foruten partnerinstitusjonene er flere scenekunstinstitusjoner knyttet til prosjektet, bl.a. Schauspielhaus Frankfurt og Volksbühne Berlin, Kammerspiele (München). Det er meningen at studentene som følger programmet kan gjennomføre praksisarbeider ved disse og flere institusjoner, og la dette inngå i deres masteroppgaver.

I seg selv er ikke prosjektet særlig tungt å drive, da studentene som utveksles vil følge ordinær undervisning ved partnerinstitusjonene, men det krever en del studieadministrative ressurser både i forkant og i gjennomføringen. Det er allerede lagt ned et stort arbeid i implementeringen av programmet for Kunsthøgskolen, fra studieseksjonens Torben Lai og Espen Svalastog Matheussen og først og fremst ved professor Tore Vagn Lid (Teaterhøgskolen, KhiO), professor og prosjektleder Nikolaus Müller-Schöll (Goethe-Universität Frankfurt) og programkoordinator Leon Gabriel (CPDR). I tillegg har rektor ved kunsthøgskolen Jørn Mortensen, dekan ved teaterhøgskolen Jon Refsdal Moe og programkoordinator for master ved teaterhøgskolen Tanja Brodsjaug Halvodsén deltatt ved en rekke møter.

Den gjensidige tilpasningen av CPDR ved KhiO vil kreve noen strukturelle endringer i dagens master i teater ved KhiO. Så langt vi har kunnet overskue disse, er de blitt forespeilet og diskutert av kollegiet ved master i teater på KhiO i møte onsdag den 24/1 2018. Her var responsen gjennomgående positiv.

Endringene går på følgende:

- 1) Emnestruktur – det må etableres en sterkere modulstruktur i undervisningen, der undervisningen på ett emne i mindre grad kan spres utover studieforløpet, men samles i tid. Likeledes tyder mye på at dagens ordning med ett 60 poengsemne kalt masteroppgave ville måtte underdeles i flere moduler, men under forutsetning av at minimum 30poeng knyttes opp mot et selvstendig kunstnerisk og refleksivt arbeid.
- 2) Språk – Undervisningsspråket vil potensielt måtte endres på utvalgte emner for å kunne tilpasses studenter som ikke besitter tilstrekkelig norskkompetanse. I praksis vil dette si at det vil tilbys undervisning på engelsk i de emner som skal følges av utvekslingsstudenter fra CDPR, såfremt disse selv ikke behersker norsk. (Denne praksisen har alt blitt gjennomført i Helsinki.)
- 3) Vurdering – For å tilpasse studiet de internasjonale krav som følger av et samarbeid vil masterprogrammet i teater måtte innføre gradert vurdering på enkelte studieemner. I praksis vil dette si at noen emner vil vurderes med karakterskalaen A til E, i stedet for dagens praksis, mens andre vil ha bestått, ikke-bestått.

Hva angår endringene omtalt i punkt 1 og 2 er det enighet blant rektorat, studieseksjon og avdeling at disse uansett er ønsket, både fra et studieadministrativt og et faglig synspunkt. En klarere modulstruktur er ikke bare positivt for muligheten til internasjonal utveksling, også fra en studieadministrativt synsvinkel gjør det studiet lettere å håndtere generelt.

Om mastergraden i teater skal være konkurransedyktig, vil man uansett måtte påregne å åpne seg for et internasjonalt kunst- og forskningsfelt, både på lærer- og studentnivå, i tiden framover. Kravet om språklig fleksibilitet er også på den måten ukontroversielt. (I dette ligger ikke, at forestillinger/kunstneriske arbeider vil måtte produseres med engelsk som scenespråk, men at en faglig dramaturgisk diskusjon rundt arbeidende vil måtte kunne finne sted på engelsk.)

Hva angår endringen omtalt i punkt 3, kan dette ideologisk stride imot idéen om kunst som en ikke-kvantifiserbar størrelse og potensielt sett være på kollisjonskurs med noe av kunstsynet og den pedagogiske filosofien som tradisjonelt finnes på KhiO. På den annen side har det fra teaterhøgskolens side vært ytre ønske om styrkede vurderingskriterier på enkelte emner, særlig knyttet til refleksjonsarbeider, som hittil

har vært en underprioritert post hos flere studenter. Det bemerkes at gradert vurdering kun vil måtte innføres på utvalgte emner – og refleksjonsarbeid kan typisk være ett av dem.

Den studieadministrative implementeringen av CPDR i teaterhøgskolens masterprogram vil kunne koordineres av studiekonsulent ved teaterhøgskolen Morten Vøyvik, som har uttrykt entusiasme for prosjektet og som mener han har kapasitet til å gjøre det. I tillegg vil programkoordinator Tanja Brodshaug Halvorsen, dekan Jon Refsdal Moe, administrativ koordinator Ingeborg Røsberg kunne delta i arbeidet. Det samme gjelder professor Tore Vagn Lid som har fungert som prosjektleder så langt.

CDPR utgjør på mange måter et historisk momentum for teaterhøgskolen: Prosjektet er en mulighet til å inngå i et forpliktende samarbeid med noen av verdens viktigste institusjoner for kunst, undervisning og forskning. Tilfanget av faglig kompetanse ved partnerinstitusjonene er stort, likeledes representerer prosjektet en betydelig mulighet for teaterhøgskolens ansatte og studenter til å delta gjensidig i faglig utveksling og utvikling. Nettverket vil også vesentlig kunne utvide fagtilbudet og eksponere studenter og ansatte for bevegelser i samtidens scenekunst. For en mastergrad under oppbygging, vil CDPR utgjøre en betydelig styrking og synliggjøring av studiet, noe som igjen vil ha betydning for rekruttering og for teaterhøgskolens internasjonale renome og nedslagsfelt.

CDPR representerer en historisk evne til nytenkning for implantering av dramaturgi og dramaturgisk arbeid som nødvendig del av den moderne scenekunstens allerede etablerte praksiser. Vår oppfatning – ikke minst i lys av de siste årenes kunstneriske utviklingsarbeid ved teaterhøgskolen - er at dramaturgi hører hjemme på et studieprogram (MFA) som har samtidsteatret som fokuspunkt. Dette nettopp fordi dramaturgi- og dramaturgisk kompetanse er nødvendige sider ved teateret som kollektiv kunstform.

Jon Refsdal Moe

Tore Vagn Lid

Dekan teaterhøgskolen

Professor i regi